

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 234.908 van 2 juni 2016
in de zaak A. 211.881/VII-39.065.**

In zake : de NV LIMBURG WIN(D)T
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Jan Van Rijswijcklaan 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Bronders
kantoor houdend te 8400 Oostende
Archimedesstraat 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen partij :
de NV GOLAZO SPORTS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ciska Servais
kantoor houdend te 2600 Berchem
Roderveldlaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 10 maart 2014, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 8 januari 2014 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Limburg van 7 februari 2013, houdende uitspraak over een verzoek tot wijziging van de exploitatievoorwaarden van een windturbinepark bestaande uit twee windturbines, gelegen aan de

Schoebroekstraat te Beringen en de Havenlaan te Tessenderlo, gegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing wordt opgeheven.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 12 mei 2014. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 mei 2016.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joris Gebruers, die loco advocaten Peter Flamey en Gregory Verhelst verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Fatema Hosseini, die loco advocaat Bart Bronders verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Philippe Van Wesemael, die loco advocaat Ciska Servais verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partij verkrijgt op 27 oktober 2011 een milieuvergunning voor het exploiteren van een windturbinepark met twee windturbines, gelegen aan de Schoebroekstraat z/n te Beringen en de Havenlaan 10 te Tessenderlo, voor een termijn van twintig jaar. Volgens het geldende gewestplan Hasselt-Genk bevindt de inrichting zich in industriegebied. In deze vergunning werd onder meer voorzien in een bijzondere vergunningsvoorwaarde waardoor er een effectieve maximale slagschaduw per jaar geldt van acht uur, met een maximum van 30 minuten per dag, voor elk slagschaduwgevoelig object. Deze voorwaarde stemt overeen met de bepaling van artikel 5.20.6.2.3 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna: Vlarem II), die van kracht is geworden op 31 maart 2012, tenzij anders in de milieuvergunning is bepaald.

3.2. De verzoekende partij vraagt op 19 oktober 2012 om deze exploitatievoorwaarde te wijzigen.

3.3. Op 7 februari 2013 gaat de deputatie van de provincie Limburg gedeeltelijk in op dit verzoek. De voorwaarden met betrekking tot de slagschaduw werden als volgt gewijzigd:

“Slagschaduw

- Voor de relevante slagschaduwgevoelige objecten, behalve de huidige en toekomstige woningen, gesitueerd binnen industriegebied geldt een maximum van 30 uur effectieve slagschaduw per jaar, met een maximum van 60 minuten effectieve slagschaduw per dag.

- Er geldt geen norm voor slagschaduw aan relevante slagschaduwgevoelige objecten gesitueerd binnen industriegebied, buiten de werkuren en op dagen dat er niet wordt gewerkt in de huidige en toekomstige situatie”.

3.4. De huidige tussenkomende partij tekent tegen deze beslissing beroep aan.

3.5. Naar aanleiding van dit beroep werden volgende adviezen ingewonnen:

- Ruimte Vlaanderen adviseert op 17 april 2013 gunstig;
- de afdeling Milieuvergunningen van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie adviseert op 27 juni 2013 deels gunstig. In dit advies wordt verwezen naar de voorwaarden die sinds 31 maart 2012 van toepassing zijn. Deze norm is zowel van toepassing op industriegebieden als op woongebieden. Voorts wordt in dit advies gesteld dat het onmogelijk is rekening te houden met alle werktijden, dat dit niet uitvoerbaar en niet handhaafbaar is. Een versoepeling van de toegelaten uren slagschaduw in industriegebied kan worden aanvaard, gelet op een hogere tolerantiedrempel in vergelijking met de woongebieden. Met uitzondering van woningen wordt een effectieve jaarlijkse slagschaduw van 30 uur per jaar aanvaardbaar geacht in een industriële omgeving, met een daglimiet van 30 minuten. Er wordt voorgesteld om deze versoepeling door te voeren.

3.6. Op 8 januari 2014 verklaart de minister het beroep gegrond. De beslissing van de deputatie van de provincie Limburg wordt opgeheven. Volgende overwegingen liggen aan deze beslissing ten grondslag:

“Overwegende dat er 2 windturbines op het industrieterrein Ravenshout, langsheen de E313 en het Albertkanaal voorzien worden; dat deze turbines vergund zijn bij besluit van 27 oktober 2011 van de deputatie van de provincie Limburg; dat de turbines nog niet gebouwd werden;

Overwegende dat de deputatie van de provincie Limburg in de milieuvergunning van 27 oktober 2011 als bijzondere voorwaarde heeft opgelegd dat er een maximum van 8 uur effectieve slagschaduw per jaar geldt, met een maximum van 30 minuten effectieve slagschaduw per dag, voor elk relevant schaduwgevoelig object;

Overwegende dat deze opgelegde bijzondere voorwaarde overeenstemt met artikel 5.20.6.2.3 van titel II van het VLAREM dat stelt dat er een maximum geldt van 8 uur effectieve slagschaduw per jaar, met een maximum van 30 minuten effectieve slagschaduw per dag voor elk relevant

slagschaduwgevoelig object, tenzij anders bepaald in de milieuvergunning; dat dit artikel van kracht is sinds 31 maart 2012;

Overwegende dat de exploitant vraagt om de opgelegde bijzondere voorwaarde te wijzigen naar het volgende:

- voor relevante slagschaduwgevoelige objecten gesitueerd binnen industriegebied geldt een maximum van 30 uur effectieve slagschaduw per jaar, met een maximum van 60 minuten effectieve slagschaduw per dag;

- voor relevante slagschaduwgevoelige objecten gesitueerd binnen industriegebied geldt er geen norm voor effectieve ontvangen slagschaduw buiten de kantooruren (van 17u tot 9u);

- voor relevante slagschaduwgevoelige objecten gesitueerd binnen industriegebied geldt er geen norm voor effectieve ontvangen slagschaduw tijdens zaterdagen, zondagen en feestdagen;

Overwegende dat dit alleen gevraagd wordt voor industriële gebouwen en niet voor woningen;

Overwegende dat tijdens het openbaar onderzoek geen bezwaren werden ingediend;

Overwegende dat in het bestreden besluit het verzoek deels werd ingewilligd; dat de volgende wijziging van de vergunningsvoorwaarde werd toegestaan:

‘Voor de relevante slagschaduwgevoelige objecten, behalve de huidige en toekomstige woningen, gesitueerd binnen industriegebied geldt een maximum van 30 uur effectieve slagschaduw per jaar, met een maximum van 60 minuten effectieve slagschaduw per dag.

Er geldt geen norm voor slagschaduw aan relevante slagschaduwgevoelige objecten in industriegebied, behalve de huidige en toekomstige woningen, buiten de werkuren en op dagen dat er niet wordt gewerkt in de huidige en toekomstige situatie’;

Overwegende dat het beroep ingediend door de eigenaar en huurder van een nabijgelegen bedrijf betrekking heeft op het inwilligen van de vraag tot wijziging van de milieuvergunningsvoorwaarden; dat het beroep zich voornamelijk uit tegenover windturbine WT1;

Overwegende dat het bedrijfsgebouw van de beroepsindieners zich situeert op het perceel naast het perceel waarop windturbine WT1 wordt voorzien; dat windturbine WT1 ten zuiden van het bedrijfsgebouw gelegen zal zijn;

Overwegende dat recent het bedrijfsgebouw werd uitgebreid; dat er lichtstraten in het dak en in de zuidgevel (zijde WT1) werden voorzien; dat de westzijde van het kantoorgedeelte volledig uit glas bestaat; dat ook in de zuidgevel van het oude gedeelte van het bedrijfsgebouw ramen zitten;

Overwegende dat volgens de beroepsindieners een 70-tal mensen werken in het bedrijfsgebouw, waarvan circa 25 in het recent gebouwde kantoorgedeelte; dat er 6 op 7 dagen werkzaamheden plaatsvinden in het bedrijfsgebouw;

Overwegende dat het aanvraagdossier een slagschaduwstudie (PR106177 - 19 oktober 2012) bevat; dat de te verwachten slagschaduw werd gesimuleerd met het programma WindPro; dat de studie werd toegepast voor de windturbinetypes Enercon E82 (masthoogte: 108 m, rotordiameter: 82 m) en Vestas V90 (masthoogte: 105 m, rotordiameter: 90 m);

Overwegende dat in de slagschaduwstudie voor 14 representatieve slagschaduwgevoelige objecten (allen industriegebouwen) het aantal verwachte uren slagschaduw per jaar werd berekend; dat een slagschaduwgevoelig object een binnenruimte is waar slagschaduw van windturbines hinder kan veroorzaken; dat ter hoogte van 10 van de representatieve slagschaduwgevoelige objecten meer dan 8 uur slagschaduw per jaar wordt verwacht; dat ter hoogte van het bedrijfsgebouw van de beroepsindieners (object L_06 in de studie) jaarlijks 88 uur en 2 minuten slagschaduw (Enercon E82) en 94 uur en 46 minuten slagschaduw (Vestas V90) wordt verwacht;

Overwegende dat de exploitant op 24 mei 2013 een aanvullende gedetailleerde slagschaduwstudie (nr. 11.0194 - mei 2013) bezorgde; dat in deze studie de nabijgelegen bedrijfsgebouwen waar een verwachte hoeveelheid slagschaduw per jaar wordt berekend van meer dan 8 u per jaar, als representatieve slagschaduwgevoelige objecten werden weerhouden; dat bij deze bedrijfsgebouwen gekeken werd of er ramen en lichtstraten aanwezig zijn; dat voor deze ramen en lichtstraten de verwachte hoeveelheid slagschaduw berekend werd; dat er voor deze berekening de volgende aannames werden aangenomen:

- voor de ramen in de bedrijfsgebouwen werd de oppervlakte ingeschat op basis van de werkelijke situatie ter plaatse (ingeschat tijdens een plaatsbezoek);
- de oppervlakte van de lichtstraten werd bepaald op basis van luchtfoto's;
- met betrekking tot de lichtstraten werden deze ingegeven als een object dat licht ontvangt uit alle richtingen ('green house mode');
- de hoogte van een lichtstraat werd ingeschat op basis van de hoogte van het gebouw;

dat daarnaast voor elk representatief slagschaduwgevoelig object een gedetailleerde slagschaduwkalender wordt weergegeven;

Overwegende dat in de studie 27 objecten in rekening werden genomen, waarvan 13 ramen (R) en 14 lichtstraten (L); dat voor het bedrijfsgebouw van de beroepsindieners 3 objecten (B24-R, B24-L1, B24-L2) in rekening zijn genomen; dat per jaar, het object B24-R 79 uur en 13 minuten, het object B24-L1 110 uur en 38 minuten en het object B24-L2 126 uur en 21 minuten slagschaduw kan ondervinden; dat dit gebouw het hoogste aantal uren slagschaduw kan ondervinden van de onderzochte objecten; dat dit aantal slagschaduwuren per jaar onaanvaardbaar hoog is; dat uit de studie blijkt dat per dag, voor object B24-R ongeveer 172 minuten per dag, voor object B24-L1 ongeveer 205 minuten per dag, en voor object B24-L2 ongeveer 192 minuten per dag slagschaduw kan optreden; dat ook dit onaanvaardbaar hoog is;

Overwegende dat het aangewezen is dat de windturbines gereduceerd moeten worden tot een aanvaardbaar aantal uren per jaar en minuten per dag; dat de voorwaarden voor windturbines, die sinds 31 maart 2012 van toepassing zijn, de hinder beperken tot maximum 8 uur per jaar en maximaal 30 minuten per dag; dat deze norm van toepassing is voor industriegebieden, evenals voor woongebieden; dat deze norm aanzien wordt als aanvaardbaar; dat er geen objectieve redenen zijn om deze norm te verhogen;

Overwegende dat de exploitant vraagt om buiten de kantooruren (17u tot 9u) en op zaterdagen, zondagen en feestdagen geen norm van toepassing te

maken; dat echter werktijden verschillen tussen bedrijven; dat niet alle bedrijven werken volgens kantooruren van 9u tot 17u en van maandag tot vrijdag; dat het onmogelijk is om voor ieder bedrijf rekening te houden met hun werktijden; dat dit niet uitvoerbaar en handhaafbaar is; dat bijgevolg geen rekening gehouden kan worden met de kantooruren, zaterdagen, zondagen en feestdagen;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het beroep gegrond te verklaren en het bestreden besluit op te heffen”.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

4. Volgens de verzoekende partij zou de tussenkomende partij het actueel karakter van haar belang niet hebben aangetoond, en meer in het bijzonder niet hebben aangetoond dat haar fotovoltaïsche installaties zouden worden geraakt door de slagschaduw van de windturbines. Voorts wordt volgens de verzoekende partij ook niet concreet aangetoond wat de impact van de windturbines op het bedrijf van de tussenkomende partij zou zijn.

Beoordeling

5. Uit de bestreden beslissing kan worden afgeleid dat de windturbine zich ten zuiden van de gebouwen van de tussenkomende partij bevindt. In deze gebouwen bevinden zich lichtstraten en een glazen westgevel. Er kan dan ook van worden uitgegaan dat in de betrokken gebouwen voor de erin aanwezige personeelsleden van de tussenkomende partij en ten opzichte van de fotovoltaïsche installaties hinder kan ontstaan door een windturbine in werking. Het belang van de tussenkomende partij is aanwezig.

De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van het enig middel

Standpunten van de partijen

6. De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 21, § 1, van het decreet betreffende de milieuvergunning (hierna: milieuvergunningsdecreet), de artikelen 45, §§ 1 en 4bis, 5e lid, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna: Vlarem I), samengelezen met artikel 30, § 1, 5°, van hetzelfde besluit, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: motiveringswet) en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en het ontbreken van de rehtens vereiste feitelijke en juridische grondslag.

Zij betoogt samengevat dat in de bestreden beslissing geen afdoende en deugdelijke motivering wordt gegeven voor de weigering van de gevraagde wijziging, met name omdat wordt ingegaan tegen het advies van de afdeling Milieuvergunningen waarin een aanpassing van de bijzondere vergunningsvoorwaarde wordt toegestaan. Voorts wijst de verzoekende partij erop dat zij ten tijde van het afgeven van de initiële milieuvergunning werd onderworpen aan regelgeving die op dat ogenblik nog niet van toepassing was, en die bovendien nog toeliet van de bepaalde voorwaarden af te wijken in de milieuvergunning. Deze afwijkingsmogelijkheid vindt volgens de verzoekende partij haar oorsprong in de mogelijke inplanting in industriegebieden, en het zou niet de bedoeling zijn geweest om de strengere slagschaduwregelgeving zonder meer toe te passen in industriegebieden. Tevens wijst zij op de omzendbrief uit 2006 die een veel soepelere regeling terzake had en die van toepassing was op het ogenblik van de vergunningverlening. Zij wijst erop dat de meeste omringende gebouwen niet volcontinu maar slechts beperkt bezet zijn, en vraagt dan ook dat de

slagschaduwnorm niet zou worden toegepast buiten de kantooruren, tijdens de weekends en op feestdagen. Aan het advies van de afdeling Milieuvergunningen van 27 juni 2013, dat de slagschaduwnorm voor industriegebied kan worden versoepeld tot 30 uur per jaar en 30 minuten per dag, wordt volgens de verzoekende partij op ongefundeerde wijze voorbijgegaan. Weliswaar wordt dit advies grotendeels gevolgd, maar het besluit luidt anders, hoewel artikel 5.20.6.2.3 van Vlarem II nochtans uitdrukkelijk in de mogelijkheid tot afwijken voorziet. Industriegebieden worden bovendien als prioritaire zones aangeduid voor windturbines. In de bestreden beslissing wordt volgens de verzoekende partij enkel getoetst aan deze bepaling, zonder dat rekening wordt gehouden met de elementen die in het advies worden aangegeven om een versoepeling te rechtvaardigen. Bovendien is het volgens haar niet redelijk om zonder meer te oordelen dat het niet mogelijk zou zijn om voor ieder bedrijf rekening te houden met hun werktijden, gelet op het bestaan van een logboek van de activiteiten van de windturbine. Ten slotte komt nergens tot uiting waarom de gevraagde versoepeling voor de feest- en weekenddagen onaanvaardbaar zou zijn.

7. De verwerende partij stelt hier tegenover dat de bestreden beslissing wel degelijk afdoende werd gemotiveerd waar wordt beslist dat de gevraagde afwijking van de slagschaduwnormen van artikel 5.20.6.2.3 niet kan worden toegestaan. Vooreerst wordt erop gewezen dat de Vlarem-norm als aanvaardbaar wordt beschouwd en van toepassing is op elk bestemmingsgebied. Het gegeven dat voor de geluidsnormen een differentiëring wordt gemaakt per gewestplanbestemming, in tegenstelling tot de slagschaduwnorm, wijst er volgens de verwerende partij duidelijk op dat de ligging op zich van de windturbines in industriegebied geen objectieve reden is om de slagschaduwnorm te verhogen. Het feit dat industriegebieden als prioritaire gebieden worden aangeduid voor de bouw van windturbines wijzigt hier volgens haar niets aan, en de definitief goedgekeurde Vlarem-trein 2013 bepaalt daarover niets anders. Het argument met betrekking tot de vroegere regelgeving is volgens haar irrelevant, en het argument van de werktijden van de omliggende bedrijven werd door de verzoekende partij niet aangehaald om het maximaal uren slagschaduw te zien verhogen, maar om

daarbovenop nog te verkrijgen dat er helemaal geen norm zou gelden voor slagschaduw buiten de kantooruren en tijdens zaterdagen, zondagen en feestdagen. Uit de aangehaalde studies blijkt voorts dat de slagschaduw tijdens een onaanvaardbaar hoog aantal uren kan optreden. Uit de naar voren gebrachte elementen kan volgens de verwerende partij niet worden afgeleid waarom de slagschaduwnorm zou dienen te worden verhoogd, en in de bestreden beslissing wordt volgens haar bovendien expliciet gemotiveerd waarom geen rekening kan worden gehouden met de vraag om rekening te houden met de werktijden van de omliggende bedrijven. Dit is niet uitvoerbaar noch te handhaven. Op dit vlak werd het advies van de afdeling Milieuvergunningen volledig gevolgd. De verwerende partij wijst erop dat de hinder van de slagschaduw buiten de kantooruren even ernstig is als tijdens deze uren. Dit toelaten zou aan de verzoekende partij toelaten om, via nog te maken afspraken met de omliggende bedrijven, te bepalen wanneer de slagschaduwnorm van toepassing zou zijn, hetgeen ingaat tegen artikel 30bis, § 1, van Vlarem I, “dat voorschrijft dat de milieuvergunning zelf de voorwaarden moet bevatten welke garanderen dat de inrichting voldoet aan de eisen die door titel I en II van het Vlarem zijn gesteld”. De bestreden beslissing is volgens haar wel afdoende gemotiveerd, en de motiveringsplicht gaat niet zover dat de motieven van de bestreden beslissing zelf moeten worden gemotiveerd.

8. De tussenkomenende partij treedt in essentie de zienswijze van de verwerende partij bij, en stelt dat de verzoekende partij zich baseert op een foutieve lezing van artikel 5.20.6.2.3 van Vlarem II. Voorts wijst zij erop dat in haar vestiging zes dagen op zeven wordt gewerkt, zonder dat sprake is van vaste werkuren. Ten slotte stelt zij dat eventuele afspraken met de omliggende bedrijven louter contractueel zijn en losstaan van de verleende milieuvergunning.

9. De verzoekende partij wijst in haar laatste memorie nog op een nieuwe wijziging van de reglementering. Ingevolge “artikel 80 van het ontwerpbesluit van de Vlaamse regering tot wijziging van diverse besluiten inzake leefmilieu, wat betreft een aanpassing aan de evolutie van de techniek” (de zogenaamde Vlarem-trein 2015), die wel definitief is goedgekeurd door de

Vlaamse regering, maar nog niet in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt, wordt artikel 5.20.6.2.3 van Vlarem II in die zin gewijzigd “dat voor relevante slagschaduwgevoelige objecten in industriegebied, met uitzondering van woningen, een maximum geldt van dertig uur effectieve slagschaduw per jaar, met een maximum van dertig minuten effectieve slagschaduw per dag”.

Beoordeling

10. De artikelen 2 en 3 van de motiveringswet verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dit op een afdoende wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De beslissingnemende overheid is evenwel niet verplicht op elk aangehaald argument afzonderlijk te antwoorden.

De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht, zoals opgelegd door de motiveringswet, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden.

Wanneer de overheid, zoals te dezen het geval is, afwijkt van een voorafgaand advies dat op duidelijke en concrete elementen is gesteund, moet dit des te concreter en preciezer worden vermeld in haar eigen motivering. In dergelijke gevallen mag de overheid zich niet beperken tot het niet-gemotiveerd tegenspreken van het advies. Zij dient integendeel in de beslissing duidelijk te

maken waarom zij van oordeel is dat het uitgebrachte advies niet kan worden gevolgd.

Met betrekking tot slagschaduw bij installaties voor het opwekken van elektriciteit door middel van windenergie luidde artikel 5.20.6.2.3 van Vlarem II ten tijde van de bestreden beslissing als volgt:

“Art. 5.20.6.2.3. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, geldt een maximum van acht uur effectieve slagschaduw per jaar, met een maximum van dertig minuten effectieve slagschaduw per dag voor elk relevant slagschaduwgevoelig object”.

In deze bepaling wordt geen onderscheid gemaakt naargelang het bestemmingsgebied waar de inplanting van de windturbine plaatsvindt. Er kan evenmin uit worden afgeleid dat geen soepelere regeling aanvaardbaar is als diegene die wordt vermeld in deze bepaling, zoniet zou een verwijzing naar andere normen, opgelegd in het kader van een milieuvergunning, zinloos zijn.

De verzoekende partij verwijst naar het advies van de afdeling Milieuvergunningen, die het ingediende beroep gedeeltelijk gegrond acht en een beperkte versoepeling van de normen aanvaardbaar acht. Uit de motivering van de bestreden beslissing kan weliswaar worden afgeleid dat de door de verzoekende partij gevraagde afwijking overdreven is en bijgevolg onaanvaardbare hinder veroorzaakt, wat eveneens door de afdeling Milieuvergunningen wordt gesteld, maar nergens wordt gemotiveerd waarom de door dit adviesorgaan aanvaardbaar geachte versoepeling wordt geweigerd. Er wordt enkel op basis van dezelfde objectieve vaststellingen geconcludeerd dat er geen objectieve redenen zijn om de norm van artikel 5.20.6.2.3 van Vlarem II te verhogen. Dergelijke motivering dient als niet afdoende te worden beschouwd.

Het middel is in die mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 8 januari 2014 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Limburg van 7 februari 2013, houdende uitspraak over een verzoek tot wijziging van de exploitatievoorwaarden van een windturbinepark bestaande uit twee windturbines, gelegen aan de Schoebroekstraat te Tessenderlo, gegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing wordt opgeheven.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twee juni tweeduizend zestien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys